

а Епископи-ти да зависятъ отъ Митрополиты-ты, а пакъ тѣи отъ Патріарсы-ты. Послѣдни-ти испрѣво сѣ были четыре, а по имя: въ Римѣ, въ Антиохіѣ, въ Іерусалимѣ и въ Александріѣ, нѣ въ 451 лѣто при тѣхъ быде присѣдиненъ и Константинопольскій Патріархъ. А въобще Духовенство-то, като граждане на Дръжавѣ-тѣ, были подчинены на свои-ты Цари.

Распри въ Христовѣ-тѣ Цркъвѣ.

При всичко това обаче Христова-та Црква не е оставяла всегда на мира. Още въ врѣмя на Апостолы-ты, па и испослѣ това имало чловѣци, които или отъ прѣданность камъ стары-ты си обичаи, или отъ суетно мѣдрованіе, или по особны нѣкои случаи и обстоятелства приводили Христовѣ-тѣ Цркъвѣ въ смѣщеніе, и нераскаяни-ти сѣ были отлъчвани отъ неѣ, като ослѣпници и еретицы.

Отъ прѣданность камъ свои-ты стары обичаи отвори-ли распри въ врѣмя на Апостолы-ты, покрѣстени-ти Іудее, които сѣ искали да ся въведѣтъ въ Христіанскѣ-тѣ Вѣрѣ и тѣхны-ты обичаи, както обрѣзаніе-то и другы нѣкои, като толкова нужды, колкото сѣ нужды и Христовы-ты наряды за спасеніе, па освѣнъ това искали, чтото и язычници-ти, които приимали Христіанскѣ-тѣ Вѣрѣ да пазятъ всичкы-ты Іудейскы обичаи. Тая распра е дала поводъ и причинѣ, та сѣ ся събрали Апостоли-ти въ Іерусалимъ въ 47 лѣто по Рожд. Хр. на сборѣ, на който быдохъ освобождены Христіане-ти отъ Іудейскы-ты обряды.

С ъ б о р и.

По врѣмя Црква-та Христова упазена съ Царскѣ власти отъ вѣнкашни-ты непріятели сир. отъ Іудей-ты и Идолопоклонницы-ты, не е имала мира пакъ отъ свои-ты собствены чяда, които отъ суетно-то си мѣдрованіе или по особны нѣкои случаи и обстоятелства помрачявали Христово-то